

I tromesečje

2 januar 2027.

NOĆNA PESMA

»Bog, Stvoritelj moj, koji daje pjesmu noću.«
(O Jovu 35,10)

Skoro ceo svoj život, poznati kompozitor Ludvig van Betoven proveo je u strahu od gubitka sluha. Možemo samo da zamislimo kako se osećao kada se taj strah ostvario. Njegov sluh postupno se gubio do mere da više nije mogao da razgovara sa bližnjima, osim dopisivanjem.

Na sveopšte čuđenje, kada je Betoven potpuno izgubio sluh, tada je komponovao svoja najbolja dela. Kada je postao izdvojen od smetnji iz spoljnoga sveta, nove kompozicije ispinjavale su njegov um toliko brzo koliko je mogao pisati perom. Njegova gluvoća postala je blagoslov za njega.

Hrišćani, takođe, često pronađu novu radost u noći žalosti i tuge, kad im se pruži neočekivana milost u vreme kad im je najpotrebnija. Kada nas Bog odvoji od svetovnih stvari, možemo da očekujemo da ćemo slušsti mnogo savršenije melodije Neba. Čak i kad nam je sve zavijeno u tamu, Njegovom milošću ustanovićemo da se još uvek možemo radovati u Bogu, našem Spasitelju. Ne moramo očajavati, jer je On uvek prisutan u našoj nevolji i priteći će nam u pomoć. Psalmista je ovako napisao: »Danju je javljao Gospod milost svoju, a noću Mu je pjesma u meni, molitva Bogu života mojega.« (Psalam 42,8)

Naš Stvoritelj daje nam pesmu u noći. Hvala Mu što nas teši i u najmračnijim trenucima života.

9. januar 2027.

NAPREDOVANJE

»Ne kao da već dostigoh ili se već savrših,
nego tjeram ne bih li dostigao
kao što me dostiže Hristos Isus.«
(Filibljanima 3,12)

Kada je tadašnji predsednik jedne države izjavuio: »Neću se više kandidovati!«, okružili su ga novinari koji su čekali objašnjenje te izjave. Jedan novinar zatražio je posebno tumačenje: »Recite, zašto više ne želite da budete predsednik?« Predsednik je odgovorio: »Zato što mi se pružaju prilike za napredovanje.«

Iako je to izrekao u šaljivom tonu, njegov odgovor otkrio je suštinu onoga što mnogi zaboravljaju. Naime, kad izvestan cilj bude postignut, nestaju osećanja ushićenja i iščekivanja da će se nešto novo dogoditi. Iako doživljavamo padove u hrišćanskom životu, nikad ne bismo smeli da dođemo u položaj iz koga smatramo da više nema prostora za novi rast. Apostol Pavle opisao je sebe kao duhovno zrelu osobu, a ipak je izjavio da još uvek nije savršen. Težio je da postane što sličniji Hristu u najrazličitijim životnim iskustvima, bez obzira da li je uživao u blagostanju i napretku hrišćanstva ili je trpeo neprijateljeve napade. Znao je da je za postizanje sličnosti s Hristom potreban ceo život. Dobro bi bilo kad bismo i mi osećali takvo sveto nezadovoljstvo! Najdublje čežnje naše duše zadovoljiće se tek kad upoznamo Isusa kao ličnog Spasitelja, ali moramo se truditi da Ga još bolje upoznamo i postanemo kao On. To je oznaka duhovnoga rasta. Jer, uvek postoji prostor za napredovanje. Iskoristimo i ovaj dan da napredujemo u poznanju Isusa Hrista.

16 januar 2027.

POSLE SMRTI

»Vjera je pak tvrdo čekanje onoga čemu se nadamo, i dokazivanje onoga što ne vidimo. Jer u njoj stari dobiše svjedočanstvo. Vjerom poznajemo da je svijet riječju Božjom stvoren, da je sve što vidimo iz ništa postalo. Vjerom prinese Avelj Bogu veću žrtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedočanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoči za darove njegove; i kroz nju on mrtav još govori. Vjerom bi Enoh prenesen da ne vidi smrti; i ne nađe se, jer ga Bog premjesti, jer prije nego ga premjesti, dobi svjedočanstvo da ugodi Bogu. A bez vjere nije moguće ugoditi Bogu; jer onaj koji hoće da dođe k Bogu, valja da vjeruje da ima Bog i da plaća onima koji Ga traže.«
(Jevrejima 11, 1-6)

Biblijski primeri trajnog uticaja na svet nisu baš ugodni. Na primer, Avelja je ubio njegov brat pre nego što je postigao išta što bismo mogli opisati kao značajno životno delo. Ipak njegova slika visi u biblijskoj dvorani velikana vere: »Vjerom prinese Avelj Bogu veću žrtvu nego Kain, kroz koju dobi svjedočanstvo da je pravednik, kad Bog posvjedoči za darove njegove; i kroz nju on mrtav još govori.«

Postoji velika razlika između onih čija moć i uticaj prestaju njihovom smrću i onih čiji uticaji deluju bogatstvom istine i posle njihove smrti. Oni prvi imaju mehaničku snagu; a oni drugi duhovnu. Konačna provera i svedočanstvo duhovne snage je kad prestaje telesni život, a ipak se uticaj nastavlja pomaganjem i ohrabrivanjem onih koji nas više ne vide. Biti poput Hrista, Pomoćnika ljudskih duša, znači delovati i posle smrti.

Kako možemo govoriti posle smrti? Verom i poslušnošću Bogu i u najjednostavnijim životnim pojedinostima. Ono što nam se čini beznačajnim i prosečnim danas, možda će u budućnosti glasno odjekivati, kada Bog kroz svoje pojačalo propusti naš glas, godinama posle našeg odlaska sa ovoga sveta, iako je naš zemaljski život završen.

Poslušnost Bogu je ključ trajnog uticaja.

23. januar 2027.

VAZNESENJE

»Mnogi su stanovi u kući Oca Mojega.
A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mjesto.
I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet ću doći,
i uzeću vas k Sebi da i vi budete gdje sam Ja.«
(Jovan 14,2.3)

Isusovo pojavljivanje posle smrti i vaskrsenja obradovalo je Njegove učenike u tolikoj meri da su poželeli da budu zauvek s Njim. Međutim, četrdeset dana posle vaskrsenja, pošto je svojim učenicima dao poslednja uputstva, Isus je otišao na Nebo, a oblak Ga je sakrio od njihovih pogleda.

Isus je iznenada mogao da nestane s lica Zemlje, kao što se to događalo u nekoliko ranijih prilika. Ali ovoga puta je odabrao da ode na Nebo vidljivo za sve, i tako ostavi snažan utisak na svoje učenike, čime je potvrdio kraj svoje zemaljske službe. Njegovo telesno prisustvo uskoro će biti nadoknađeno nečim mnogo boljim. Isusovo vaznesenje označilo je početak jednog potpuno novog razdoblja.

U svom proslavljenom ljudskom telu, Gospod Isus je otišao na Nebo, seo sa desne strane Bogu, poslao Svetoga Duha i time otpočeo svoju posredničku službu za svoje sledbenike. Zaista imamo divnog Spasitelja!

30. januar 2027.

PROMENITE SVET!

»Nego ćete primiti silu kad siđe Duh Sveti na vas; i bićete Mi svjedoci u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja Zemlje.«
(Dela 1,8)

»Džone, želiš li da celog života prodaješ slatku vodicu, ili ćeš ugrabiti priliku da promeniš svet?«

Bile su to izazovne reči Stiva Džobsa koje je uputio 1983. godine Džonu Skuliju, tadašnjem predsedniku kompanije Pepsi-kola. Džobs je bio stvaralački genije u kompjuterskoj kompaniji Epl. Znao je da bi direktor Pepsi-kole mogao da učini prodaju njegovih kompjutera boljom. Skuli je prihvatio hrabar izazov.

Isus je uputio reči izazova trojici ribara, dok su krpili svoje mreže. Pozvao ih je: »Sledite Me!« Oni su pošli za Njim, i zajedno sa grupom običnih ljudi promenili svet. Na Dan Pedesetnice, obećani Sveti Duh otpočeo je novo delo preko tih ljudie, i u jednom danu tri hiljade ljudi prihvatili su Isusa za Spasitelja. Kritičari su proglasili da su ti ljudi uzbunili sav svet.

Naš je svet u lažnom okruženju, u zabludi, živi po načelima koja su suprotna Božjem zakonu. lli ćemo slediti prolaznu svetovnu filozofiju, ili ćemo prihvatiti Isusov izazov, koji može da promeni svet.

Služimo i danas Bogu molitvom, darivanjem za Božje delo i svedočenjem u okruženju u kome živimo. Uskoro će se Isus vratiti i konačno preobraziti sav svet.

6. februar 2027.

GLEDATI ILI SE SEĆATI?

»...Što je ostrag zaboravljam, a za onijem što je naprijed sežem se, i trčim k biljezi, k daru gornjega zvanja Božijega u Hristu Isusu.« (Filibljanima 3,13-14)

Jedan je čovek postupno gubio pamćenje. Posle pregleda, lekar mu je rekao da bi operacija izvršena na mozgu mogla da pomogne u naporima za vraćanje pamćenja. Međutim, ta operacija je dosta neizvesna, jer bi mogla da ugrozi centar za vid, toliko da bi pacijent oslepeo.

»Šta biste radije imali«, upitao ga je hirurg, »vid ili pamćenje?« Čovek je zastao da razmisli nekoliko trenutaka, a zatim je odgovorio: »Pa vid, jer bih radije želeo da vidim kuda idem, nego se sećao gde sam bio.«

U 3. poglavlju Poslanice Filibljanima, apostol Pavle je na duhovnom polju izvršo sličan izbor. Njegovu prošlost, sa uspesima i pro-

mašajima kojih se stideo, odlučio je da zaboravi. Najviše se brinuo kako da održi svoj pogled usmeren cilju koji mu je Hristos pokazao.

Takav postupak je siguran znak hrišćanskog sazrevanja. Tada Bog deluje u nama da nam razvije božanske vrednosti. Ne možemo zaboraviti prošlost ali ne moramo živeti u prošlosti. Svako dobro koje smo možda učinili ionako je od Boga, pa Mu zato moramo biti zahvalni. Kad priznamo svoje grehe, oni su zakopani na dnu najdubljeg mora. Nemojmo ih izvlačiti na površinu! Ako gledamo unazad, nećemo moći duhovno da napredujemo. Zato usmerimo svoj pogled prema Nebu i obećanjima koja nam je Bog dao.

13. februar 2027.

SVAKODNEVNI BLAGOSLOVI

»Na svačemu zahvaljujte;
jer je ovo volja Božija u Hristu Isusu za vas.«
(1. Solunjanima 5,18)

Jedan misionar držan je kao talac u Libanu u nepodnošljivim uslovima punih 16 meseci. Kada je bio oslobođen, novinari su ga upitali kako je provodio vreme u zarobljeništvu, kako se nosio s dosadom i očajem. Njegov odgovor je zaprepastio prisutne novinare. Odgovorio je jednostavnim rečima: »Brojao sam blagoslove!«

»Blagoslove«, upitali su iznenađeni novinari. »Da«, odgovorio im je. »Jednoga dana mogao sam da se istuširam. Ponekad je bilo i povrća u hrani. I uvek sam mogao da zahvaljujem Bogu za ljubav moje porodice.«

Mogu da razumem zašto su novinari bili iznenađeni. Mnogima je teško da budu trajno zahvalni za obične blagoslove koji čine život udobnim i radosnim – a to su svakodnevne životne potrebe, hrana i dom, društvo prijatelja i porodice. Možda nekada zaboravimo uzvišenu Božju milost koja nas spasava od večne propasti.

Pavle i Sila, iako su bili tučeni, bačeni u tamnicu, nogu vezanih u klade, pevali su pesme kojima su slavili Boga. Možemo od njih naučiti, a takođe i od spomenutog misionara, i brojati blagoslove bez obzira u kakvim se okolnostima nalazimo. Imamo mnogo razloga da se radujemo i slavimo Boga. Učinimo to i sada!

20. februar 2027.

RADOST PROLEĆA

»...Ako zrno pšenično padnuvši na zemlju ne umre,
onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi.«
(Jovan 12,24)

Tokom pashalne sedmice u Jerusalimu bilo je mnogo posetilaca, među njima i Grka koji su tražili od Filipa da vide Isusa. U odgovoru na taj zahtev, Isus je jednostavno odgovorio: »Dođe čas da se proslavi Sin Čovječij.« (Jovan 12,23) I suprotno od očekivanja okupljenih slušalaca, Isus je svoj život uporedio sa semenom koje mora da umre da bi živelo i donelo rod.

Iako smo Hristovi sledbenici i iskreni vernici, ne volimo da mislimo na to da treba da umremo sami sebi. Ipak, u prirodi lako prihvatamo činjenicu da seme mora da umre da bi u proleće proizvelo novi život. Svesni smo da seme klija pod zemljom, iako ne vidimo kako se to odvija.

U današnjim okolnostima, ako umremo sami sebi i dopustimo da Sveti Duh nadzire naše grešne želje, možemo biti sigurni da će duhovni plod proklijati u nama, iako ne vidimo postupak klijanja. Možemo da se radujemo nad svakim činom umiranja samome sebi, jer je to znak dolaska proleća u naš život. Plodnosni život za Hrista počinje umiranjem sebi.

27. februar 2027.

IZDRŽATI OLUJU

»Samo živite kao što se pristoji Jevanđelju Hristovu, da vas vidim
kad dođem ili ako vam ne dođem da čujem za vas da stojite
u jednome duhu i jednodušno borite se za vjeru Jevanđelja.»
(Filibljanima 1,27)

Kada kao hrišćani stojimo zajedno, možemo da izdržimo žestoke udarce i podmukle napade duhovnog neprijatelja. Ali ako se od-

vojimo, ili ako nas napuste oni koji su trebalo da nas podrže, lako ćemo pasti.

Kao sliku ove duhovne istine možemo posmatrati velika stabla borova u šumama. Kada žestoka oluja prohuji šumovitim područjem mnoga stabla koja su stajala podaleko jedno od drugog bila su srušena. Ali ona stabla koja u šumi rastu blizu jedno pored drugog, ne ruše se, jer su ojačana drugim stablima i korenjem koje se u dubini ispreplelo. Zajednički se lakše odupiru olujnom vjetru.

Kao Isusovi sledbenici, potrebni smo jedni drugima. Apostol Pavle je poručio vernicima u Filibi da stoje čvrsto u jednome duhu i pomažu jedni drugima, dok se suočavaju s neprijateljima. I mi moramo da se udružimo, pomoći ohrabrivanjem i pružanjem nade jedni drugima u svakodnevnim životnim borbama. Mi ne znamo kad će se neki hrišćanin naći u olujnom nevremenu, izložen napadu duhovnog neprijatelja. Međutim, znamo jedno, kad smo zajedno, bolje ćemo se odupreti svakoj oluji. Zajedno smo jači.

6. mart 2027.

SREĆAN SVRŠETAK

»A kad se javi Hristos, Život vaš,
onda ćete se i vi s Njime javiti u slavi.«
(Kološanima 3,4)

Na kraju svog života, poznati kompozitor Đuzepe Verdi prihvaćen je kao majstor operskih kompozicija. Međutim, svoju karijeru nije počeo tako uspešno. Kao mladić, posedovao je sposobnosti, ali nije mu bilo omogućeno da se upiše na konzervatorijum u Milanu, jer mu je nedostajalo opšte obrazovanje.

Međutim, vreme donosi neobične promene. Pošto se Verdijevo ime pročulo širom sveta, ta akademija imenovana je kao Verdijeva muzička akademija.

Verdijevo iskustvo podseća me na našeg Gospoda i na sve one koji se u Njega uzdaju. Božjeg Sina odbacili su Njegovi sugrađani, jer su smatrali da nije dovoljno obrazovan i nije poticao iz po-

znate porodice. Iako je Isus snažno iznosio istinu, a Njegova dela govorila sama za sebe, nisu Ga prihvatili niti prepoznali onako kako je to zaslužio. Ipak, jednoga dana svi će se pokloniti Njemu, i dati čast Njegovom imenu.

Svi koji smo se pouzdali u Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja, učestvovaćemo onoga dana u velikom slavlju, jer On namerava da podeli svoju slavu s nama. Iako nam se početak našeg života čini beznačajnim, možemo iščekivati slavan i srećan završetak.

Hvala Bogu na obećanjima koja će se obistiniti kada se pojavi Isus Hristos, naš Spasitelj.

13. mart 2027.

LJUBAV I MRŽNJA

»Ako svijet na vas uzmrzi, znajte da na Mene omrznu prije vas.« (Jovan 15,18)

Ako su Isusovi učenici bili poznati po nečemu, to je na prvom mestu bila ljubav. Reč ljubav se pojavljuje u Svetom pismu preko 500 puta. Poruka Jevanđelja je ljubav, kao što to vidimo u Jevanđelju po Jovanu 3,16: »Jer Bogu tako omilje svijet...« Apostol Jovan u svojoj Prvoj poslanici 3,16. razrađuje tu poruku: »Po tom poznasmo ljubav što On za nas dušu svoju položi...«

Hrišćani treba da služe jedni drugima u ljubavi, vole svoje bližnje kao same sebe, žive životom ljubavi i Ijube, ne rečju i jezikom, već delom i iskreno.

Ako Isus i Njegovi istinski sledbenici govore i pokazuju samo ljubav, zašto ih onda toliki ljudi u svetu mrzi? Zašto ima, prema nekim pokazateljima, oko 200 miliona progonjenih hrišćanskih vernika u današnjem svetu?

Isus nam je otkrio uzrok toga. Rekao je svojim učenicima: »Jer svaki koji zlo čini mrzi na na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegova, jer su zla.« (Jovan 3,20). Isus je svetlost svetu. Dok je boravio na Zemlji, ljudi su Ga mrzeli, jer je isticao tamu njihovih greha. Sada smo mi Njegovo svetlo i zato će i nas svet mrzeti (Jovan 15,19).

Naš zadatak je da budemo prenosioci Božje ljubavi i svetlosti, čak i ako doživljavamo mržnju onih kojima želimo da pomognemo.

Neki će vas mrzeti, neki voleti, neki vam laskati, a neki vas prezirati. Zaboravite ljude, uprite pogled gore, pouzdajte se u Boga i činite ono što je ispravno.

Ne zaboravite: na ljubav uzvratiti ljubavlju je prirodno, ali na mržnju uzvratiti ljubavlju je natprirodno.

20. mart 2027.

JESTE LI OŽEDNELI

»Koga imam na Nebu, i s Tobom ničega neću na zemlji.«
(Psalam 73,25)

Lekari naglašavaju da treba da pijemo najmanje dva litra vode dnevno. Time se smanjuje opasnost od srčanog udara, koža dobija zdraviji izgled i pomaže nam da smanjimo težinu. Više vode moramo da pijemo prilikom vežbanja ili kada boravimo u suvom i toplom podneblju. Čak ako i ne osećamo žeđ, treba da pijemo vodu.

Naša žeđ za Bogom mnogo je korisnija. Kad smo duhovno žedni i suvoga grla, čeznemo da čujemo Boga koji nam govori preko svoje Reči, tragajmo za svakom kapi saznanja o Njemu. Kada doživimo veru na neki nov način, želimo da Mu budemo blizu i primimo od Njega novu snagu. Naša žeđ za Bogom može se povećati, kada uvidimo grešnost koja vlada oko nas ili kada postanemo svesni vlastite grešnosti i potrebe za Bogom.

Duhovna žeđ je slika koja se koristi u celom Svetom pismu. Asaf, pisac 73. psalma tragao je za odgovorom na svoja teška pitanja. Kad je video kako nepravedni napreduju, zavapio je Bogu i molio Ga da mu objasni zašto je to tako: »I tako stadoh razmišljati da bih ovo razumio; ali to bješe teško u očima mojima.« (stih 16). Shvatio je da je Bog njegova snaga i zaključio da mu je samo On potreban: »Koga imam na Nebu? ... čezne za Tobom tijelo moje i srce moje.« (stih 25.26)

Ako smo duhovno žedni, možemo da sledimo Asafov primer i približimo se Bogu: »A meni je dobro biti blizu Boga.« (stih 28).

27. mart 2027.

ISUSOVA ZAPOVEST

»I reče im Isus: Hajdete za Mnom,
i učiniću vas lovcima ljudskijem.«
(Marko 1,17)

Nekada davno na obali Galilejskoga mora, Isus je postavio Simonu Petru neposredno pitanje: »Ljubiš li Me?« (Jovan 21,15- 17) Zatim mu je vaskrsli Gospod rekao da će u budućnosti doživeti stradanje. Apostol Petar prihvatio je tu sudbinu bez prigovora.

Ali, tada je Petar upitao šta će u budućnosti biti s apostolom Jovanom (stih 21). Možemo tek da nagađamo što ga je podstaklo da postavi takvo pitanje. Da li je to bila bratska zabrinutost, znatiželja? Ili se bunio zato što je smatrao da će apostol Jovan izbeći mučeničku smrt?

Bez obzira kakvu je pobudu imao apostol Petar, Isus mu je odgovorio pitanjem koje se ne odnosi samo na Petra već na svakog Isusovog sledbenika: »Isus mu reče: Ako hoću da on ostane dok Ja ne dođem, šta je tebi do toga? Ti hajde za Mnom.« (stih 22) U tom odgovoru Isus je, zapravo, rekao: »Ne brini o tome šta će se dogoditi u životu nekog drugog. Tvoj je zadatak da Mene iskreno i potpuno slediš.«

II tromesečje

3. april 2027.

REČI SVETLA

»Ja sam Vidjelo svijetu: ko ide za Mnom
neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života.«
(Jovan 8,12)

Isus, Učitelj iz gradića Nazareta, tvrdio je da je Svetlost svetu. Bila je to neverovatna tvrdnja Čoveka iz Galileje u prvom veku nove ere, iz zabite oblasti Rimskoga carstva. Ta oblast nije se mogla pohvaliti nekom zavidnom kulturom i iz nje nije proizašao neki poznati filozof, naučnik, pisac ili obdareni umetnik.

Isus je živeo pre izuma štampane knjige, radija, televizije i elektronske pošte. Kako je mogao da očekuje da će se Njegove ideje i nauka koju je propovedao objavljivati i proširiti po celom svetu? Reči koje je izgovarao prepuštene su sećanju Njegovih sledbenika. Tada je Svetlost sveta bila ugašena tamom, na prvi pogled tako je izgledalo.

Vekovima kasnije još uvek zapanjeni čujemo Isusove reči, koje je Njegov Otac čudesno sačuvao. One nas odvode iz tame u svetlo Božje istine. Time se ispunjava obećanje: »Ja sam Vidjelo svijetu: ko ide za Mnom neće hoditi po tami, nego će imati vidjelo života.« (Jovan 8,12)

Božja reč je svetiljka našim stopama, svetlo na putu kojim idemo, vodič koji nas čuva od greha i upućuje na nebeski put. Poklonimo joj danas našu punu pažnju, dok je budemo proučavali da bismo bolje sagledali Svetlost sveta – Isusa Hrista.

10. april 2027.

HODATI U NJEGOVOJ PRAŠINI

»I hodeći pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova
gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. I reče im Isus:
Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem.
I odmah ostavivši mreže svoje pođoše za Njim.
I otišavši malo odande ugleda Jakova Zevedejeva,
i Jovana brata njegova, i oni u lađi krpljahu mreže;
I odmah pozva ih; i ostavivši oca svojega Zevedeja
u lađi s najamnicima pođoše za Njim.«
(Marko 1,16-20)

U prvom veku, Jevrejin koji je hteo da postane učenik nekog rabina, morao je da napusti svoju porodicu i pridruži mu se. Živeli bi tako zajedno punih dvadeset i četiri sata na dan, kretali bi se iz jednog mesta u drugo, poučavali druge, ali i učili ili radili. Raspravljali bi o Svetom pismu i učili njegove delove napamet.

Poziv na takvo učenje, kako je to opisano u ranim jevrejskim spisima o osnovnim moralim načelima, značilo bi »biti prekriven prašinom pokrenutom rabinovim koracima«, upijajati svaku njegovu reč. Učenik je u stopu sledio rabina tako da je praktično »hodao u njegovoj prašini«. I tako je postao kao i njegov učitelj.

Simon, Andrija, Jakov i Jovan znali su za takav odnos s Učiteljem, kad ih je pozvao da Ga slede. Odmah su ostavili svoj posao i porodicu i pošli za Njim. Pune tri godine bili su sa Njim, slušali Njegovo poučavanje, posmatrali Njegova čuda, učili o Njegovim načelima i hodali u Njegovoj prašini.

Kao Njegovi učenici, i danas možemo »da hodamo u Njegovoj prašini«. Provodeći vreme u proučavanju i razmišljanju o Njegovim rečima koje su zapisane u Bibliji i primenom Njegovih načela u svakodnevnom životu, postaćemo kao naš Rabin, Isus Hristos, Božji Sin.

17. april 2027.

PREDIVNO JE

»I kad bijaše On u Vitaniji u kući Simona gubavoga
i sjeđaše za trpezom, dođe žena sa sklenicom
mnogocjenoga mira čistoga nardova,
i razbivši sklenicu ljevaše mu na glavu.
A neki se srđahu govoreći: Zašto se to miro prosipa tako?
Jer se mogaše za nj uzeti više od trista groša i dati siromasima.
I vikahu na nju. A Isus reče: Ostavite je; šta joj smetate,
ona učini dobro djelo na Meni.«
(Marko 14,3-6)

Tokom Isusove poslednje posete Vitaniji, Marija je želela da Mu iskaže svoju ljubav. Došla je sa »sklenicom mnogocjenoga mira čistoga nardova, i razbivši sklenicu ljevaše mu na glavu«. Učenici su gnevno upitali: »Zašto se to miro prosipa tako?« Isus im je rekao da prestanu da je uznemiravaju, jer je ona učinila dobro delo ljubavi na Njemu. Drugi prevod to kaže ovim rečima: »Učinila je predivno delo na Meni.« Isus je uživao u njenom daru, jer je to bio izraz njene ljubavi. To je i bilo predivno pomazanje za Njegov ukop!

Šta biste dali Isusu kao izraz svoje ljubavi? Svoje vreme, talente, blago? Nije važno da li je skupoceno ili nije, kritikuju li to drugi ili ne razumeju šta činite. Sve ono što se poklanja iz ljubavi Isusu je predivno.

Zahvalnim srcem proslavimo i danas Isusa za Njegove beskrajne blagoslove. Izrazimo Mu potpuno poštovanje, jer je naš Spasitelj i Prijatelj.

24. april 2027.

UZMI PREMA UPUTSTVIMA

»Kad se nađoše riječi Tvoje, pojedoh ih,
i riječ Tvoja bi mi radost i veselje srcu mojemu,
jer je ime Tvoje prizvano na me,
Gospode Bože nad vojskama.«
(Jeremija 15, 16)

Poznati psihijatar držao je na stolu u svojoj ordinaciji Bibliju. Pacijent se iznenadio kada ju je ugledao pa je upitao psihijatra: »Zar vi, psihijatri, čitate Bibliju?«

»Ne samo da je čitam, nego je i proučavam«, odgovorio je psihijatar, koji je bio revan hrišćanin. Zatim je dodao: »Kada bi ljudi prihvatili poruku iz Biblije, mnogi bi psihijatri ostali bez posla.«

Da bi objasnio šta ovom izjavom misli, psihijatar je rekao da kad bi pacijenti, koje progoni osećanje krivice, pročitali Isusovu priču o izgubljenom sinu i ocu koji mu oprašta, pronašli bi lek za ozdravljenje (videti: Luka 15,11-32).

Potražimo lek za probleme u Božjoj moćnoj reči? Možemo čitati Bibliju, ali da li zaista verujemo u sve što u njoj piše. Da li proučavamo njeno učenje i sprovodimo ga u svakodnevnom životu? Spasonosna istina koja se nalazi u Bibliji jeste Božji delotvoran lek koji će nas izbaviti od bolesti greha.

Prorok Jeremija je, uprkos tegobama i nevoljama, pronašao radost u Božjim porukama (Jeremija 15,16). Pronađimo ih i mi danas!

1. maj 2027.

NAGRADA ZA NEVOLJE

»Vičem k Tebi, Gospode; velim: Ti si Utočište moje,
Dio moj na zemlji živijeh. Čuj tužnjavu moju;
jer se mučim veoma. Izbavi me od onijeh koji me gone,
jer su jači od mene.«
(Psalam 142,5.6)

Iskustvo nas je sve naučilo da smo neke pouke milosti mogli da naučimo samo kada smo se našli u dolini bola i očaja.

Prema jednoj legendi, neki kralj je postavio veliki i težak kamen nasred puta. Zatim se sakrio i čekao da vidi ko će naići i ukloniti ga. Mnogi koji su onuda prolazili glasno su prigovarali vlastima što nisu održali prolaznost toga puta, ali niko do tih prolaznika nije smatrao svojom dužnošću da ukloni prepreku. Na kraju, siromašni seljak prošao je onuda i odgurao kamen u jarak. Na svoje iznenađenje, ispod velikog kamena našao je vrećicu sa zlatnicima. U toj vrećici nalazila se beleška da je to kraljeva nagrada onome koji će ukloniti kamen sa puta.

Tako je i naš Car sakrio blagoslove ispod svake nevolje. Kada naiđemo na probleme i nevolje, Bog okreće našu pažnju na nebeske vrednosti i pruža nam priliku da steknemo nebesku nagradu.

Ukažimo mu danas čast za sva dobra koja je učinio za nas i za sva iskustva kroz koja smo prošli sa Njim u svakodnevnim životnim borbama i problemima.

8. maj 2027.

ŽIVO KAMENJE

»Jer ste vi naša poslanica napisana u srcima našima,
koju poznaju i čitaju svi ljudi;
Koji ste se pokazali da ste poslanica Hristova,
koju smo mi služeći napisali ne mastilom
nego Duhom Boga živoga, ne na kamenijem daskama
nego na mesnijem daskama srca.«
(2. Korinćanima 3, 2.3)

Tokom vremena postali smo svedoci mnogih pokušaja da se Božje zapovesti uklone iz ljudskog života. Danas nas novine izveštavaju da se u Americi, koja i dalje nosi titulu zemlje sloboda i hrišćanskih vrednosti, uklanjaju spomenici na kojima su ispisane Božje zapovesti. Država za državom čini sporednim Božje zapovesti. Međutim, postoji spomenik pravde koji se ne može ukloniti: to je istina o Hristu, napisana u ljudskim srcima po Duhu Svetome (2. Korinćanima 3,3).

Oni kojima je u srcima napisan Božji zakon, ljube Boga svim svojim umom, dušom i snagom. Pokazuju tu Ijubav svetu poštujući svoje roditelje, vernošću u bračnim odnosima i poštenjem u poslu. Poštuju ljudski život i časno postupaju prema ljudima, bez obzira na pol, rasu ili bilo koje drugo opredeljenje. Ne govore zlo ni o kome, bez obzira koliko je naneto zla. Vi i ja smo živi spomenici Božje neograničene milosti. Moramo da ostanemo sveži i neuništivi. Naime, Bog nas posmatra kako svakodnevno ispunjavamo Njegov Zakon i živimo u skladu sa njim.

Pozvani smo da budemo živo Jevanđelje. Svaki dan je jedno novo poglavlje koje čitaju ljudi oko nas.

15. maj 2027.

DA LI POZNAJEMO BOGA?

»A ovo je život vječni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga,
i koga si poslao Isusa Hrista.«
(Jovan 17,3)

Pisac Mark Tven, bio je poznat po svojoj duhovitosti. Kad je putovao Evropom, pozvan je na ručak sa čelnikom jedne države. Kad je njegova kćer saznala za taj poziv, rekla mu je: »Tata, pa ti poznaješ sve moguće velikane na svetu osim Boga.« Nažalost, to je bila istina, jer Mark Tven je bio nevernik.

Primedba njegove kćeri trebalo bi da nas podstakne da se zamislimo i postavimo sami sebi pitanje: poznajemo li zaista Boga. Možda smo blagoslovleni brojnim prijateljstvima, poznajemo široki krug važnih ljudi, ali da li zaista poznajemo Boga? Da li je naše poznavanje Boga informacija iz druge ruke, ili tek nagađanje, nešto što smo pročitali iz knjiga?

Isus je želeo da Njegovi učenici prisno upoznaju Boga. Zato se molio: »A ovo je život vječni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.« Takvo poznavanje je vrlo lično, a stiče se jedino kroz duboko i dugotrajno prijateljstvo. Prisnost koja se ovde spominje kao i na drugim mestima u Svetom pismu, upoređuje se s uspešnim brakom u kome dvoje postaju jedno biće. Iskoristimo ovaj subotni dan da Ga bolje upoznamo i proslavimo.

22. maj 2027.

JEDINORODNI SIN BOŽJI

»Po tom se pokaza ljubav Božija k nama što Bog Sina svojega Jedinorodnoga posla na svijet da živimo kroza Nj.«
(1. Jovanova 4,9)

Jedinorodni Božji Sin, koji je spomenut u ovom stihu, već je odavno napustio ovaj svet. Njegov zadatak na Zemlji je ispunjen. Dok je bio ovde tek Ga je nekolicina ljudi prepoznala kao Božjeg Sina. Jevreji su imali određena očekivanja u vezi sa Mesijinim dolaskom, ali se zbog njihove nevere ta očekivanja nisu ispunila. Umesto da zavlada, što bi pristajalo Božjemu Sinu, On je ovde na Zemlji pokorno prihvatio položaj običnog čoveka. Usprkos tome, dao je Izrailjcima dovoljno znakova po kojima su mogli da Ga prepoznaju.

Međutim, pre dve hiljade godina verske vođe i narod odbacili su Ga i razapeli. Na koji je način Bog pokazao ljubav kad je poslao svoga Sina na Zemlju? Nije to učinio samo »čineći dobro i isceljujući sve koje bješe đavo nadvladao«, (Dela 10,38), jer bi tada samo ograničen broj ljudi imao koristi od toga. Kad su Ga razapeli, umro je znajući da će spasavati i buduće naraštaje – pa i nas danas. Na taj način Bog je pokazao svoju bezgraničnu ljubav prema nama. Hristos nije napustio ovaj svet kao mrtav, već kao vaskrsli Spasitelj. Sada svi »nepravednici« mogu doći k Bogu i primiti oproštenje. Ali ta radosna poruka Božje ljubavi za čovečanstvo neće se propovedati zauvek. Kada Hristos dođe uzeće one koji Mu pripadaju k Sebi i istoriji greha doći će kraj.

Pozvani smo da već danas dođemo vaskrslom Spasitelju da bismo nastavili da budemo sa Njim i u večnosti!

29. maj 2027.

KO SAM JA?

»Šta je čovjek, te ga se opominješ, ili sin čovječji, te ga polaziš?
Učinio si ga malo manjega od anđela,
slavom i čašću vjenčao si ga.«
(Psalam 8,4.5)

U pesmi koju je napisao vođa muzičke grupe, Mark Hol, pita: »Ko sam ja, da bi me Gospodar cele Zemlje zapazio, znao moje ime, bio svestan mojih patnji?«

U toj pesmi Hol upoređuje naš život sa »cvetom koji brzo vene, danas je tu, sutra ga više nema... parom koju raznosi vetar», i dodaje: »Kada shvatimo koliko smo zaista mali i beznačajni, a kako je Bog veličanstven, tada nam Božja ljubav postaje sve veća i stvarnija.«

Ta pesma podseća na pitanje koje je psalmista David postavio u 8. psalmu. Dok je posmatrao nebesa, Mesec i zvezde, bio je zapanjen Bogom svemira koji je sve to stvorio i sve drži u redu. Tako zapanjen, postavio je pitanje: »Šta je čovjek, te ga se opominješ, ili sin čovječji, te ga polaziš?«

Zašto nas Bog toliko voli i brine se i misli na nas. U svojoj pesmi Hol odgovara na to pitanje na svoj način: »Ne zbog onoga ko sam ja, već zbog onoga što si Ti Bože učinio; ne zbog onoga što sam ja učinio, već zbog onoga što si Ti.«

Ko je Bog? On je ljubav. Šta je Bog učinio? Dao nam je svoga Jedinorodnoga Sina Isusa Hrista da svojom smrću plati za naše grehe. Nije onda ni čudo što poželimo da uskliknemo zajedno s psalmistom: »Gospode, Gospode naš, kako je veličanstveno ime Tvoje po svoj Zemlji!«

5. jun 2027.

BOŽJE UZVIŠENO OBEĆANJE

»Jer On reče: Neću te ostaviti, niti ću od tebe otstupiti.«
(Jevrejima 13,5)

Pisac Jevrejima poslanice navodi Božje reči upućene narodu: »Neću te ostaviti, niti ću od tebe otstupiti.« Kako ove reči deluju na vas? Da li su to samo ohrabrujuće reči koje vas navode da s olakšanjem odahnete?

Tokom istorije ljudi su svoje živote izlagali opasnosti zbog te istine. Avram, Mojsije, Rava, Isus Navin, David, Jestira, da spomenemo samo neke ljude iz biblijske istorije. Obećanje je bilo stvarno i obistinilo se, ali kako ćemo biti sigurni da će se i nama obistiniti?

Obistiniće nam se zbog Isusa Hrista. Svojim je dolaskom na ovaj svet rekao: »Želim da budem sa tobom; sebe sam predao na krst za tebe, sebe sam predao za tebe. Zar misliš da bih te ikad mogao napustiti ili ostaviti posle svega što sam učinio?«

I kako odgovoriti na takvo uzvišeno obećanje? Možda je najbolji način da na ovom bogosluženju odgovorimo pesmom slavljenja.

12. jun 2027.

BELI KAMEN

»Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh Crkvama:
Koji pobijedi daću mu da jede od mane sakrivene,
i daću mu kamen bijel, i na kamenu novo ime napisano,
kojega niko ne zna osim onoga koji primi.«
(Otkrivenje 2,17)

Poruka Gospoda Isusa Hrista crkvi u Pergamu ima zanimljiv podatak o 'novom imenu' ispisanom na 'belom kamenu'. Što bi to moglo da znači?

Postoje bar dva tumačenja. U rimsko doba kada bi optuženik bio osuđen, primio bi crni kamen na kojem je bilo napisano njegovo ime. Ako je bio oslobođen, primio bi beli kamen. Slično je i s onima koji su se pouzdali u Isusa Hrista za spasenje. Oni će biti oslobođeni Božje osude za počinjene grehe.

Drugo tumačenje dolazi iz drevnih olimpijskih igara. Kada bi neki sportista pobedio u određenoj disciplini, bio bi nagrađen belim kamenom, kao odlikovanjem.

Obe slike ukazuju na izuzetnu ravnotežu hrišćanskoga života. Spaseni smo milošću Božjom na osnovu vere u Isusa Hrista. Ali, poslušni hrišćani često se bore, dok se trude da služe Onome koji ih je spasao. Jedno tumačenje značenja belog je slika nezasluženog oslobođenja od kazne za greh. Drugo pokazuje da ćemo biti nagrađeni za dela ljubavi koja činimo.

19. jun 2027.

KO JE BIO RAZAPET?

»I kad dođoše na mjesto koje se zvaše Košturnica,
ondje razapeše Njega i zločince,
jednoga s desne strane a drugoga s lijeve.«
(Luka 23,33)

Ko je to bio razapet? Čak i danas, u razdoblju koje se često naziva »posthrišćanskim« većina ljudi će odgovoriti: »Isus Hristos!« Ali da li je to sve?

Hristos je za sebe posvedočio: »Ja sam Vidjelo svijetu.« (Jovan 8,12) Međutim, svet je odbacio to jedino videlo koje je imao. Treba li da se čudimo tome što nas sada okružuje duhovna tama? Čovečanstvo je mrzelo božansko videlo i zato je sve što mu je sada preostalo da tumara po tami.

Isus Hristos je bio i Put do Boga, svoga Oca. Razapevši Ga, ljudi su jasno pokazali da ne žele taj put. Oni bi do Boga i do toga da ih On prihvati radije pokušali da dođu na svoj način. Razne religije u svetu dokaz su te činjenice.

Hristos je Istina: Istina o Bogu, Nebu, svetu i čovečanstvu; pa i o nama lično – ako to prihvatimo. Mnogi ljudi tragali su za istinom i to još uvek čine, ali njihova otkrića, ako tako možemo da ih nazovemo, nestalna su i oprečna kao i sami ljudi.

Na kraju Hristos je rekao o Sebi »Ja sam ... Život«. Sve što ljudi podrazumevaju u značenju reči »život« odnosi se samo na postojanje i ne uzima u obzir ispunjenje koje se proteže s one strane groba. Ali, Hristos je vaskrsnuo iz mrtvih. Svako ko Njega verom prihvati za svog Spasitelja, u Njemu će pronaći Svetlost, Put, Istinu i Život.

26. jun 2027.

DATI NEŠTO VIŠE

"Krv Isusa Hrista, sina njegova, očišćava nas od svakoga grijeha." 1 Jovanova 1,7

Osnivač Metodističke crkve u Engleskoj Džon Vesli (1703-1791) vraćao se jedne večeri kući s bogosluženja kad ga je napao razbojnik i opljačkao. Lopov je ustanovio da njegova žrtva poseduje vrlo malo novca, ali i neke hrišćanske knjige.

Dok je razbojnik odlazio, Vesli ga je pozvao: "Hej! Čekaj malo. Imam da ti dam još nešto." Iznenađeni razbojnik se zaustavio. "Prijatelju," rekao je Vesli, "možda ćeš doživeti da zažališ zbog takvog svog života. Ako ikad to učiniš, evo ti nešto čega treba da se sećaš: 'Krv Isusa Hrista čisti nas od svakog greha!'" Razbojnik se brzo udaljio, a Vesli se molio da njegove reči kad-tad donesu rod.

Godinama kasnije, dok su Veslija pozdravljali vernici nakon nedeljnog bogosluženja, odjednom mu je pristupio neki stranac. Iznenadio se kad je ustanovio da je taj stranac, sada iskreni hrišćanin i uspešan trgovac, čovek koji ga je opljačkao pre mnogo godina. "Dugujem vam mnogo", rekao je obraćeni čovek. "Ali ne meni, dragi prijatelju", uskliknuo je Vesli, "ne meni, već dragocenoj krvi Isusa Hrista, koja nas čisti od svakog greha."

Džon Vesli je zaista imao da da nešto više tom razbojniku one noći - Radosnu vest o spasenju po Isusu Hristu. I svi mi imamo istu obavezu i odgovornost prema ljudima s kojima se susrećemo. Treba da s njima podelimo sadržaj Radosne vesti o spasenju.

Hvala Bogu na izvoru iz kog teče Isusova krv koja nas čisti od svakog greha i bezakonja.

III tromesečje

3. jul 2027.

ZAVRŠITI TRKU

"Dobar rat ratovah, trku svrših, vjeru održah."
2. Timotiju 4,7

Na velikom olimpijskom stadionu u Meksiku 1968. godine preostalo je tek nekoliko hiljada gledaoca. Spuštao se mrak. Posledni maratonski trkači jedva su se, posrćući, probijali stazom do cilja.

Na kraju su ljubitelji maratona začuli zvuk policijske sirene iz automobila koji je na začelju pratio trkače. Gledaoci su uprli pogled na ulaz u stadion. Pojavio se trkač iz Tanzanije koji je posrtao i jedva se kretao. Bio je to poslednji maratonac na trci od 42,5 kilometara. Njegove noge su bile izranjavljene od padova, krvave i prašnjave. Jedva je pretrčao poslednji krug na stadionu.

Gledaoci su ustali i počeli da mu aplaudiraju kao da je on pobednik. Pošto je prešao ciljnu crtu, neko ga je upitao zašto nije odustao kad mu je bilo najteže. Njegov je odgovor bio vrlo jednostavan: "Moja država me nije poslala na put od 10.000 kilometara da samo počnem trku. Ona mi je taj skupi put platila da je završim!"

Ne primaju svi heroji odlikovanja, a ipak oni vernici koji posvećeno žive za Hrista, kao što je živeo apostol Pavle, svesni su da će jednog dana primiti venac pravednosti. Gospod Bog, pravedni Sudija, nagradiće sve one koji iščekuju Hristov povratak, koji su Mu odani uprkos mnogim teškoćama u životu i spremni da završe trku koju su započeli.

Neka nam Bog pomogne da istrajemo u trčanju, oslonjeni na Njegovu snagu, da nikad ne posustanemo uprkos patnjama i nedaćama koje takva trka donosi.

10. jul 2027.

KOMAD PO KOMAD

"I učini Mojsije sve, kako mu zapovjedi Gospod tako učini."
2. Mojsijeva 40,16

U mnogim kutijama su bili svi delovi - hiljade njih. Plastične kutije, točkovi, motke i raznovrsni, naizgled neprikladni komadi. Bilo je vreme da pomognem Stefanu da sastavi svoje lego kockice u nešto prepoznatljivo. Međutim, najpre smo morali da proučimo sva uputstva. Bez njih bismo spajali komade kockica, ali ne bismo mogli nikad da sastavimo vatrogasna kola ili helikopter prema slici na kutiji.

U doba lutanja Izrailja pustinjom, Mojsije se takođe suočio sa zadatkom da sastavi celinu koristeći se različitim delovima. U 2. Mojsijevoj knjizi, u poglavljima 36-39 čitamo kako su Ijudi prikupljali materijal i kako su izgradili delove potrebne za Šator od sastanka. Tada je Bog rekao Mojsiju da sve te delove sastavi u celinu (videti 40. pogl.) Šator bi bilo mesto nastavanja Boga kakvo On želi, u kom bi se pokazivala Njegova slava samo ako Mojsije sledi tačna Božja uputstva - ako učini sve onako kako mu je Bog naredio.

Kao sa šatorom - tako je i s našim životima - jedini ispravan način da ih izgradimo jeste da sledimo Božja uputstva. Da li Mu dopuštamo da usmerava naše korake? Da li sledimo Njegova uputstva onako kako su izneta u Bibliji? Ako ih sledimo, On će nam pomoći da sastavimo delove našeg života tako dobro da ćemo u svom životu proslavljati Boga u svemu što činimo i kako se ponašamo.

Biblija je ispravan vodič koji nas upućuje na put ohrabrenja i nade koja nam je potrebna svakog dana. Reči Svetog Pisma napisane su za našu zaštitu, ispravljanje i usmeravanje.

17. jul 2027.

UČINI TO!

"Budite pak tvorci riječi, a ne samo slušači, varajući sami sebe."
Jakov 1,22

Neko je to dobro rekao još davno. Od tada hiljadu puta odjekuje isto: "Problem nad problemima jeste uvesti hrišćanstvo u svakodnevni

život." Zašto je tako teško svakodnevno živeti hrišćanskim životom po biblijskom uzoru? Možda zato što pretpostavljamo da je vrlo lako poznavati Božje istine u svom umu.

Većina nas čula je toliko propovedi da više ne može ni da ih izbroji. Čak i zapisujemo ono što smo čuli. Slušamo verske programe na radiju ili ih gledamo na televiziji ili putem interneta. Dobro se osećamo u onome što znamo, možemo brzo da započnemo raspravu sa svakim ko se ne slaže s našim shvatanjem pojedinih tekstova iz Biblije.

Šta je još preostalo? Odgovor je vrlo jednostavan i očigledan: proživite te istine!

Pri kraju svog prvog razgovora sa svojim pacijentom, poznati psihijatar Alfred Adler postavio bi pitanje: "I šta biste učinili kad biste bili izlečeni?" Pacijent bi odgovorio. Adler bi slušao, otvorio vrata i rekao: "Pa onda, pođite i učinite to!"

Kako u svom životu primenjujete Božje istine? Odgovor je toliko očigledan koliko ga zanemarujete. U Božjoj snazi i u poslušnosti Njegovim zapovestima s ljubavlju to učinite.

Neka nam Bog pomogne da pazimo na Njegovu Reč i da joj se pokorimo da bismo mogli da se borimo protiv naše sklonosti da krenemo svojim putem. Sveto Pismo ćemo savladati samo onda kada dopustimo da ono nas savlada.

24. jul 2027.

KO KAŽE ŠTA JE ISPRAVNO?

"Jer kad neznabošci ne imajući zakona... Oni dokazuju da je ono napisano u srcima njihovijem što se čini po zakonu."
Rimljanima 2,14.15

Ljudi koji odbacuju apsolutne vrednosti i merila dobra i zla, ispravnog i lošeg, često nisu dosledni. Kad smatraju da se s njima postupa nepravedno, pozivaju se na merila pravednosti kojih bi svi ljudi trebalo da se pridržavaju.

Profesor filozofije počeo bi svaki semestar pitanjem upućenim svojim studentima: "Smatrate li da se može pokazati da postoje apsolutne vrednosti kao što je pravičnost?" Slobodoumni studenti dokazivali su

kako je sve relativno i kako se nijedan zakon ne može primeniti uopšteno na sve slučajeve. Pre kraja semestra profesor je posvetio predavanje raspravi na tu temu. Na kraju je zaključio: "Bez obzira na to šta vi mislite, želim da vam dam na znanje da se apsolutne vrednosti mogu pokazati. I ako ih ne prihvatite, dobićete negativnu ocenu!" Jedan student je ljutito uzviknuo: "To nije pošteno!" "Upravo ste dokazali moju tvrdnju", odgovorio je profesor, "pozvali ste se na viša merila pravičnosti!"

Božja moralna merila zapisana su u Bibliji, i Bog nam je dao savest da nam govori šta je ispravno, a šta loše, šta je dobro, a šta zlo. Svaki put kad izgovorimo reči 'dobro' ili 'zlo', primenjujemo merila po kojima donosimo takva prosuđivanja. Biblijske vrednosti nisu zastarele. Vrede za sva vremena jer potiču od večnog, nepromenljivog Boga.

Zahvalimo Bogu što nas nije ostavio u tami neznanja u vezi dobra i zla, jer našu savest prosvetljuje Sveti Duh.

31. jul 2027.

RANJENA ŠKOLJKA

"Jer mi Bog dade da rastem u zemlji nevolje svoje."
1. Mojsijeva 41,52

Kad nas snađu neke očigledno nepotrebne nevolje u životu, često postavljamo pitanje: "Pa kome su potrebne te nevolje?" Ali razmotrimo na trenutak poreklo bisera.

Svaki se biser oblikuje u školjci kad neko strano telo, najčešće zrnce peska, uzrokuje unutrašnju ranu ili povredu. Tada se pojavljuje izlučevina koja nastoji da zaštiti i isceli nastalu ranu. Konačan ishod je sjajan biser. Stvoreno je nešto prekrasno, što bi bilo nemoguće stvoriti bez te povrede.

U današnjem tekstu iz Biblije čitamo o Josifu, koji je bio na uticajnom položaju pa je Bog mogao da ga upotrebi da za vreme gladi hrani okolne narode, a takođe i svoju porodicu. Međutim, kako je Josif dospeo do tog uticajnog položaja? Počelo je 'povredom', kad je bio prodat u ropstvo, što je posle proizvelo biser korisnosti. Zbog toga što je Josif crpeo snagu iz Božjih izvora dok je trpeo velika poniženja, postao je bolji čovek, a ne ogorčeni jadnik. Svog drugog sina je nazvao Jefrem, što znači "dvaput plodniji", i zaključio: "Jer mi Bog dade da rastem u zemlji nevolje svoje."

O Josifu su mnogi napisali lepe reči, na primer: "Da je ljudsko saosećanje spasilo Josifa iz jadnog stanja u kom se našao, tada bi onaj slavni deo koji je sledio bio izgubljen."

Ako danas patite, setite se istinite činjenice: bez povrede nema bisera!

7. avgust 2027.

IZUZETNA ZAMISAO

"Pomozi nam, Gospode Bože naš, jer se u te uzdamo,
i u tvoje ime dođosmo na ovo mnoštvo." 2. Dnevnika 14,11

Drevna indonezijska basna govori o kornjači koja je mogla da leti. Držala bi se ustima za štapić kojeg je nosila guska. Kad je kornjača čula kako posmatrači na zemlji uzvikuju: „Nisu li to izuzetne guske!" - ponos kornjače je bio toliko povređen da je uzviknula: „Bila je to moja zamisao!" Naravno, čim je otvorila usta, ispustila je štapić kojim ju je guska podigla u visine. Njena oholost ju je bacila na zemlju.

Tokom četrdeset godina Asa je bio snažan i ponizan kralj. Uveo je mir i napredak u Judino carstvo. I u tim ranim godinama svoje vladavine, Asa je molio: „Gospode, tebi je ništa pomoći množini ili nejakomu; pomozi nam, Gospode Bože naš, jer se u te uzdamo!"

Međutim, pred kraj svoje vladavine, kad ga je vojska Izraela, severnog carstva, napala, Asa je zatražio pomoć kralja Sirije umesto od Boga. I zbog svoje bezumnosti, njegova je vladavina nad carstvom oslabila, a narod je zaratio. I šta je pošlo po zlu? Bio je to ponos na prošle uspehe, pa je Asa zaboravio da je važnije da se oslanja na Boga i zato mu se više nikad nije pokazivao kao moćan Bog, Izbavitelj: »Ludo si u tom radio; zato će otsele biti ratovi na te.« (16:9).

Bog još uvek traži one koji će Mu dopustiti da se u njihovom životu pokaže kao moćan i jak. I ako živite ponizno, oslonjeni u životu na Boga i Njegovu milost, zaista ćete pokazati da imate „izuzetne zamisli". Niko nije tako snažan kao onaj koji u potpunosti zavisi od Boga.

14. avgust 2027.

OČEKIVANJE NEBA

"A ja ću u pravdi gledati lice tvoje; kad se probudim, biću sit od prilike tvoje." Psalam 17,15

Radosno iščekivanje nebeske slave često preovladava među hrišćanima koji su progonjeni i trpe, a manje među onima koji žive u blagostanju. Jedan pastor je postao svestan te činjenice kad je posetio jednog bogatog hrišćanina. Bacivši pogled na njegovu raskošnu kuću, rekao je: „Prijatelju, vama se sigurno ne žuri da odete na Nebo." S prizvukom žalosti u svom glasu, domaćin je odgovorio: „Ne, ne žuri mi se. Suviše sam zauzet na ovom svetu. Uvek želim da zaradim još više, a pitam se zašto?2 Taj uspešan trgovac bio je toliko zauzet sticanjem bogatstva, da je izgubio uvid u nebeske vrednosti.

Nasuprot tome, David, koji je bio na udaru svakojakih nevolja, željno je iščekivao Nebo (Psalam 17,15). To su isto doživljavali i hrišćani u prvom veku, koji su slavili Boga i u progonstvu radi svoje vere u Isusa Hrista. Stotine godina kasnije, u Americi su crni robovi, često bičevani i prodavani kao divlje zveri, pevali duhovne pesme koje su isticale radost u budućoj nebeskoj slavi. I danas su mnogi vernici u zemljama gde je hrišćanstvo zabranjeno ili u vrlo siromašnim krajevima sveta, puni radosnog iščekivanja budućeg Neba.

Znači li to da se mi koji živimo u udobnijim okolnostima, ne radujemo budućem životu na Nebu? Nikako! Ako usredsredimo svoj pogled na Boga, a saosećamo sa onima koji su u velikim nevoljama i potrebama, nećemo biti toliko vezani za ovu zemlju. Moći ćemo da kažemo poput Davida: „I jednom kad se probudim, sit ću se nagledati lica Tvojega!"

21. avgust 2027.

ZABORAVIO NA BOGA

"A posijano na dobroj zemlji to je koji sluša riječ i razumije, koji dakle i rod rađa." Matej 13,23

Vrlo revan naučnik opisuje svoje studentske dane. Iako je bio dobar i odan hrišćanin, toliko ga je obuzelo proučavanje naučnih dostignuća

da je jednog dana zaboravio da se pomoli Bogu na kraju dana. To je bio njegov običaj kojeg do tada nije propuštao. Priznaje: „Sunce je zašlo, veče je stiglo... a ja sam zaboravio na Boga.“ Propust spomenutog naučnika možda nam se čini nevažnim, ali njegova revnost pokazuje da je razumeo važnost održavanja duhovnog života.

Isus je ispričao alegoriju o sejaču, semenu i četiri vrste tla (Matej 13,1-9). Tlo na kojem je raslo trnje predstavlja one koji dopuste da seme Božje reči padne u njihovo srce, ali biva zagušeno brigama i užicima ovog privlačnog sveta (Matej 13,7.22).

To je velika opasnost koja može da se dogodi svakom koji nepromišljeno odgovara na poruku Božje reči. Svetovnost može da doprinese da zaboravimo na duhovne stvarnosti i svoju odgovornost Božjoj reči.

Dopuštamo li da nas privlačnosti ovoga sveta zadržavaju od čitanja i proučavanja Božje reči? U molitvi nastojmo da budemo poput onog koji „sluša riječ i razumije, koji dakle i rod rađa“ (Matej 13,23).

I kad večeras zađe sunce, nemojte dopustiti da se za vas kaže kako ste „zaboravili na Boga“.

28. avgust 2027.

PONOVLJENE PROPOVEDI

“Otada poče Isus učiti i govoriti: pokajte se,
jer se približi carstvo nebesko.” Matej 4,17

Čuo sam za čoveka koji je održao vrlo nadahnutu propoved, u želji da bude pastor nove crkve. Svideo im se i glasali su za njega kao pastora. Bili su nemalo iznenađeni kad je istu propoved održao sledeće nedelje, i sledeće nedelje još nekoliko nedelja za redom. Starešine crkve su se sastale da ustanove šta se to događa. Pastor ih je uveravao: „Znam šta radim. Kad počnete primenjivati poruku te propovedi u svakodnevnom životu, preći ću na drugu propoved.“

Isusove propovedi sadržavale su upadljivo istu temu. Ništa čudno. Car nad carevima želeo je da bude siguran da su ljudi razumeli šta znači postati član Njegovog carstva. Došao je da najavi ovom svetu potpuno novi poredak koji je bio u očiglednom neslaganju sa životom kojim su ljudi živeli. Teme kao oproštenje, služenje i bezuslovna milost i milosrđe često su se čule s njegovih usana.

Dve hiljade godina kasnije, shvatamo da je i nama potrebna ista ta poruka. Čim počnemo da se kajemo i obraćamo Bogu, kao i da živimo pod vlašću, vladavinom i vođstvom Isusa, našeg Cara, doživećemo blagoslove u svom životu, proslavljaćemo Njegovo ime i bićemo na blagoslov drugima.

Biblija nam pruža sve što nam je potrebno da živimo za Boga svakoga dana. Ali ništa nam neće pomoći ako je ne čitamo i u život ne sprovodimo ono što smo pročitali.

Ne zaboravite, propoved nije gotova sve dok njenu poruku ne primenimo u životu.

4. septembar 2027.

IZOŠTRITE SLIKU

"Po duhu hodite, i želja tjelesnijeh ne izvršujte." Galatima 5,16

Mnogi iskreni hrišćani ne vide Hrista onako jasno kako su to doživeli kad su shvatili da ih je On spasio. Više nemaju onu iskrenu želju da Mu služe i nekako se zamaglila slika Njegove prisutnosti u njihovom životu. Takvi vemici moraju da shvate da im je Sveti Duh dat kako bi pred svojim očima imali jasnu i oštru sliku Isusa Hrista.

Luj DaGer, francuski izumitelj iz 19. veka bio je pionir fotografije. U tim danima uspeo je da dobije sliku izloživši metalnu ploču svetlu. Kad je ta ploča izvađena iz kamere, slika je uskoro nestala. DaGer je pokušavao na mnoge načine da zadrži sliku na metalnoj ploči ali nije u tome uspevao. Jednog dana je uzeo osvetljenu ploču koju je čuvao u ormariću punom raznih hemikalija i na njegovo iznenadenje, slika je bila jasna i oštra. Nije znao šta je to uzrokovalo da slika ostane na ploči, pa je tako i sve buduće eksponirane ploče držao u tom ormariću i vadio ih iz njega jednu po jednu. Slike su i dalje ostale na ploči uprkos njihovom izlaganju dnevnoj svetlosti. Konačno se DaGer setio da je jednom ranije u tom ormariću prolio izvesnu količinu žive. Kasniji su pokušaji pokazali da je živina para fiksirala sliku na ploči.

Sveti Duh u nama, vernicima, čini upravo ono što je isparavanje žive učinilo fotografskoj ploči. Pomaže nam da pred nama stoji Isusova slika u punoj oštrini i jasnoći. Ne bismo smeli da ožalošćavamo niti gasimo delovanje Svetoga Duha u nama. I dok smo poslušni Svetome Duhu, On će pred našim očima održati sliku Isusa Hrista oštrom.

11. septembar 2027.

LAGAN JARAM

"Uzmite jaram moj na se i učite od Mene." Matej 11,29

Veroučitelj je učenicima pročitao odlomak iz Matejevog jevanđelja 11,30 i upitao ih: "Isus je rekao: 'Jer je jaram moj blag.' Ko će da nam kaže šta je to jaram?" Dečak je podigao ruku i odgovorio: "Jaram je nešto što se stavlja na vrat životinja kako bi jedna drugoj pomogle da vuku."

Zatim je veroučitelj upitao: "A kakav to jaram Isus stavlja na nas?" Djevojčica je podigla ruku i tiho rekla: "To je kad Bog položi svoju ruku na naša ramena."

Kad je Isus došao, ponudio je "blag", "lak" jaram u poređenju s jarmom verskih vođa onoga vremena (11,30). Oni su ljude opterećivali teškim bremenima zakona koje niko nije mogao da nosi (videti Matej 23,4; Dela ap. 15,10).

Bog je znao da nikad nećemo biti u stanju da dosegnemo meru Njegove slave (Rimljanima 3,23). Zato je poslao svog Sina Isusa Hrista na zemlju. Isus je bio savršeno poslušan Očevim zapovestima i On sam je poneo smrtnu kaznu za naše grehe. Kad se ponizimo i priznamo svoje grehe i potrebu za oproštenjem, Isus dolazi do nas. Na nas tada stavlja svoj jaram, oslobađa nas od krivice i daje snagu da živimo tako da životom ugađamo Bogu.

Da li vam je potrebna Isusova pomoć? On vam poručuje: "Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, i naučite se od mene; jer sam ja krotak i smjeran u srcu, i naći ćete pokoj dušama svojijem. Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako. " (Matej 11,28-30).

18. septembar 2027.

IZ TAME U SVETLOST

"I Mojsije pruži ruku svoju k nebu, i posta gusta tama po svoj zemlji Misirskoj za tri dana. Ne viđahu jedan drugoga, i niko se ne mače s mjesta gdje bješe za tri dana; ali se kod svijeh sinova Izrailjevijeh vidjelo po stanovima njihovijem."

2. Mojsijeva10,22.23

Bila je to zaista neobična situacija! Božja se osuda već deveti puta sručila na faraona, egipatskoga kralja, i njegovu zemlju, zato što je odbio da pusti izraelski narod iz ropstva u kojem ih je držao. Zemlja je na tri dana utonula u mr klutamu, tako da niko nikoga nije mogao da vidi.

No tokom te kazne dogodilo se čudo milosti. U naseobinama Izraelaca bilo je svetlo. Bog je sačuvao svoj narod dajući im time svedočanstvo da će uslediti vrhunac Njegovog milostivog postupanja, koje su uskoro trebalo da iskuse: oslobođenje naroda iz egipatskoga ropstva.

To treba da nas podseti na jedan drugi biblijski prizor: "Od šestoga sata spusti se tama na svu zemlju, sve do devetog sata" (Matej 27,45). O toj nam tami nije rečeno ništa. Usred tog zastrašujućeg događaja nije bilo ni trunke milosti koja bi pružala ikakvu nadu. Sasvim sam, izložen Božjoj osudi, trpeo je Isus Hristos zbog krivice drugih ljudi i na sebi nosio kaznu koja je očekivala izgubljene grešnike, kako bi im pribavio spasenje. Jedino nam usamljeni povik: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio!?" mo že dočarati okrutnost te osude. Isus je bio "učinjen grijehom za nas" (2. Korinćanima 5,21).

No milost je bila glavna podsticajna sila za Božji postupak na krstu. On nije poštedeo ni svog vlastitog Sina, kako bi nas izveo iz "tame u svoje čudesno svetlo" (1. Petrova 2,9). Sada svetlo Božje milosti može svetleti u stanovima otkupljenika, jer je Isus pretrpeo sumrak osude umesto njih. - Neka mu je slava za to!

25. septembar 2027.

ZAŠTO JE UMRO

"Ali on bi ranjen za naše prijestupe, izbijen za naša bezakonja; kar bješe na njemu našega mira radi, i ranom njegovom mi se iscijelismo." Isaija 53,5

Isus je umro da bismo mi živeli. Njegova smrt na krstu Golgote nije bila slučajna niti iznenađenje za Boga.

Ona je bila neophodna u Njegovoj nameri da nas spasi.

Gospod Bog je objavio da je smrt kazna za one koji sagreše, i svaki čovek nakon Adama i Eve je sagrešio. Ipak, u svojoj ljubavi, Bog je čeznuo da spasi ljude. Bog je mogao jednostavno da kaže: "Žao mi

vas je. Volim vas. Ja ću vas spasiti, neću gledati na vaše grehe i sve ću da zaboravim." Medutim, aposlutno svet i pravedan Bog nije mogao da na taj način postupa s grehom. Kazna za greh je morala biti naplaćena. Krivica se mora ukloniti. I to je pravo čudo: Isus Hristos, Božji Sin, preuzeo je na sebe naše grehe, poneo ih je na Golgotu, platio kaznu, ali je uskrsnuo trećeg dana. Isus, apsolutno bezgrešan, preuzeo je na sebe kaznu za naše grehe, kako je predskazao prorok Isaija. Njegovo vaskrsnuće bilo je dokaz da je Otac nebeski prihvatio Njegovu žrtvu i pravda je bila zadovoljena. To se dogodilo pre 2000 godina, davno pre našeg rođenja. Sve je to pripremio Bog. I to na temelju svoje milosti. Na nama je da samo prihvatimo ono što je Bog pripremio za ljude. Njegova ponuda stoji i danas za sve koji poveruju u Isusa, pa takvi neće izginuti ni propasti, već će steći večni život.

Jeste li sigurni da imate večni život? Isus vam ga je obezbedio.

IV tromesečje

2. oktobar 2027.

SEDAM PUTA JEDAN

"Starajući se držati jedinstvo Duha u svezi mira." Efescima 4,3

Jeste li ikad obavljali posao u kom ste osećali čvrstu povezanost sa svojim saradnicima? Možda vas je povezivao osećaj poziva ili poštovanje prema pretpostavljenom, ili verovanje da će uspešna firma novčano da koristi svakom radniku. Što je više zajedničkih i usaglašenih tačaka među članovima radne grupe to će se bolje obaviti posao, a manje će se nadmetati i međusobno boriti.

Hrišćani imaju nešto što ih sjedinjuje, zajedno poseduju ugrađeni popis činilaca koji ih ujedinjuju u poslu, a podržaće ih da zajedno nastupaju u jedinstvu Duha. U Efescima poslanici 4,4-6 apostol Pavle je nabrojao sedam pojmova koji označavaju »jedno«. Zamislite kako mogu da pomognu grupi vernika koji zajedno rade na istom projektu:

Jedno telo - jedna smo porodica ujedinjena u jednom cilju.

Jedan Duh - svi imamo Duha Svetoga kao izvor snage.

Jedna nada - svi očekujemo istu budućnost.

Jedan Gospod - svi se zajedno pouzdajemo u istu Osobu.

Jedna vera - svi se pouzdajemo u Isusovu žrtvu za naš spas.

Jedno krštenje - svi smo kršteni u ime Oca, Sina i Svetoga Duha.

Jedan Bog i Otac - svi crpimo iz istog izvora za svoje postojanje.

Kakav bi samo učinak imalo naše svedočenje i život kad bismo živeli po ovim načelima! Hristovi sledbenici treba da se drže onoga što ih sjedinjuje, a ne što ih razdvaja. Neka nam Bog pomogne u tome.

9. oktobar 2027.

GOSPOD JE MOJA TVRĐAVA

"Gospode, grade moj, zaklone moj, koji se oboriti ne može,
izbavitelju moj, Bože moj, kamena goro, na kojoj se
ne bojim zla, štite moj, rože spasenja mojega, utočište moje!"
Psalam 18,2

Izgleda da mi ljudi više razmišljamo svojim srcem nego glavom. Francuski matematičar i teolog Blez Paskal je već odavno primetio: „Srce ima razuma, razum srca nema."

Pesnici, pevači, pripovedači i umetnici su to odavno znali. Služe se simbolima i metaforama koje više govore našem srcu nego našem umu. Zato njihove zamisli prodiru u područja do kojih sve drugo nije moglo da dopre. I zato s pravom kažemo: „Slika vredi više od hiljadu reči." Slike ostaju u našem umu dok se sve drugo zaboravlja.

Psalmista David je napisao: „Gospode, grade moj, zaklone moj, koji se oboriti ne može, izbavitelju moj, Bože moj, kamena goro, na kojoj se ne bojim zla, štite moj, rože spasenja mojega, utočište moje." (Psalam 18,2). Mislio je na materijalno što oslikava duhovne stvarnosti. Svaka slika izražava duboku misao, povezujući vidljivi svet s nevidljivim okruženjem Duha. David nije lutao opisujući svoje stanje niti ga je tumačio, jer svako tumačenje može da otupi maštu. Svaka slika je smeštena u naš um, slike koje nas podsećaju na tajnovitost, podstiču nam maštu i produbljuju shvatanje.

Psalmista David budi u nama ono što je duboko skriveno. Dobro razmislite o tome šta za vas znači: »"Gospode, grade moj, zaklone moj, koji se oboriti ne može, izbavitelju moj?"

Zahvalimo Bogu na ljubavi koju nam pokazuje, posebno što nam je ponudio spasenje kroz žrtvu svoga Sina Isusa Hrista, koji je umro za naše grehe i vaskrsao za naše opravdanje!

16. oktobar 2027.

GOVORITI ISTINU

"A u koga je riječ moja, neka govori riječ moju istinito"
Jeremija 23,28

Kad su se mladići, pripravnici za propovedničku službu, vraćali sa svojih misionarskih putovanja, čuveni engleski propovednik i osnivač metodizma, Džon Vesli, postavio bi im dva pitanja: "Da li se neko obratio Bogu?" i "Da li se neko razgnevio na vas?" Ako je odgovor na oba pitanja bio negativan, upozorio ih je da s njihovim propovedanjem nešto nije u redu. Protumačio im je da kad god se Božja riječ istinski propoveda, ljudi u nju ili poveruju ili se razgneve pa postanu još žešći nevernici.

Apostol Pavle je napisao Korinćanima: "I teško meni ako jevanđelja ne propovijedam!" (1. Korinćanima 9,16) Danas mnogi hrišćanski propovednici nemaju tu žudnju koju je imao apostol Pavle kad je objavljivao istinu o Hristu. Čini se da više brinu o tome kako da izbegnu izjave o istini koje bi mogle sablazniti slušaoce. U želji da se prilagode svetovnim promenljivim merilima, dodvoravaju se u svojim govorima i izvrću reči iz Biblije umesto da se sa zlom suoče hrabro i u ljubavi.

Bog opominje one koji izvrću Njegovu Reč. Kroz proroka Jeremiju objavio je da je protiv onih verskih vođa koji "prorokuju lažne sne, veli Gospod, i pripovijedajući zavode narod moj lažima svojim i hitrinom svojom." (Jeremija 23,32).

Bog je pozivao proroke da u istini objavljuju Njegovu reč.

Danas, više nego ikad pre, moramo da se molimo da se Božji poslanici, propovednici jevanđelja, čvrsto drže istine Reči.

23. oktobar 2027.

JAČI OD VALOVA

"Od hujanja vode mnoge i silne, od vala morskih
silniji je na visini Gospod." Psalam 93,4

Na moru se podigla žestoka oluja, a valovi su se penili pod udarcima snažnog vetra. Oluja je razbila nekoliko jahti bacivši ih na kamenu

obalu. Neki manji čamci su spašeni, ali mnogi su potonuli i razbili se o obalu.

Psalmista opisuje pobesnelo more da bi slikovito prikazao Božju zastrašujuću moć. Možda je psalmista bio svedok ogromne snage vetra što je podizao velike talase koji su udarali o strmu kamenu obalu podižući zapenjenu vodu u visinu. Možda je bio prisutan kad se iznenadna oluja podigla na Galilejskom jezeru, što je bilo tipično za to područje. Taj mu je prizor pružio živopisnu sliku Božje snage.

Kako Bog koristi svoju moć? Ne da bi nešto razbio, već da bi sve to držao zajedno. Psalmista je u prvom redu napisao: "Zato je vasiljena tvrda, i neće se pomjeriti." Opisao je Božje reči kao pouzdane: "Svjedočanstva su tvoja veoma tvrda!" (Psalam 93,5)

Svet i Božja reč usidreni su Božjom moći i Njegovom snagom. U savremenom nesigurnom, uznemirenom i uništavajućem društvu ta nam Božja istina zaista uliva veliku nadu i pruža utehu. Hvala Bogu što je Njegova snaga jača od svih valova i oluja na celom svetu.

Hvala Bogu što je moćniji od svega postojećega. Neka nam pomogne da shvatimo Njegovu veličinu i snagu, koja je i nama na raspolaganju.

30. oktobar 2027.

IZNAD SHVATANJA

"Ja i otac jedno smo. " Jovan 10,30

Kažu za crkvenog oca Avgustina (354-430), vođe rane crkve, da je jednog dana šetao morskom obalom i razmišljao o tajni Trojstva. Primetio je dečaka kako se igra školjkom. Dečak bi iskopao rupu u pesku, zatim bi otišao do mora i zahvatio ga školjkom te izlio u rupu u pesku.

Avgustin je prišao dečaku i upitao ga: "Šta to radiš?" Dečak je odgovorio: "Hoću da prelijem more u ovu rupu."

"Pa i ja to pokušavam da učinim", rekao je Avgustin u sebi. "Stojim pred okeanom beskonačnosti i pokušavam da ga zahvatim svojim ograničenim umom."

Božansko Trojstvo ne može da se obuhvati logikom niti može da se raščlani mikroskopom ni našim razumom. Međutim, to nije razlog da zaključimo kako su teolozi izmislili Trojstvo. Izjaviti da se jedan i

jedini Bog objavio kao Otac, Sin i Sveti Duh, u tri osobe, znači jednostavno izreći ono što nas uči Sveto Pismo.

Zar nije jasno da Onaj kome se klanjamo i kome smo s pouzdanjem predali svoj život, mora biti daleko iznad našeg shvatanja i naše sposobnosti da ga shvatimo?

Zahvalimo se Bogu, koji si nam se objavio u svom Sinu, našem Spasitelju, i ispunio nas Svetim Duhom, na Njegovoj nebeskoj mudrosti koju teško shvatamo našim zemaljskim ograničenim umom.

6. novembar 2027.

BOŽJI PUTEVI

"O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega!
Kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi
njegovi putovi!" Rimljanima 11,33

Pošto je prorok Ilija doživeo vrlo teške trenutke, Bog mu je rekao da pobegne u Sareptu gde će naći sklonište i hranu. Zamislite Ilijino iznenađenje kad je otkrio da je udovica, koja je trebalo da se brine o njemu, vrlo siromašna. Očekivala je da joj sin svakog trenutka umre od gladi.

Bog često voli da nas iznenadi svojim čudesnim putevima. Naše ograničeno shvatanje Boga može da se uporedi s muvom koja se penje po stubu velelepne katedrale. Šta ta mala muva zna o velikim nacrtima slavnog arhitekte? Ona vidi samo delić kamena po kome se kreće. Prekrasno izrađeni ornamenti na ogromnim stubovima čine joj se poput nepremostivih planina i dolina koji joj prepreče pogled na celokupnu građevinu.

Mi, hrišćani, često vidimo samo neposrednu okolinu i kadri smo shvatiti samo bljesak čudesnih Božjih namera. Prepreka koja nam zatvara vidik i sprečava da izvršimo svoje namere, zapravo je deo predivnog Božjeg plana i Njegove milosti.

Naš nebeski Otac tačno zna šta radi. Premda su nam Njegovi putevi nedokučivi, On nas uverava da će sve ići na dobro ako se u Njega u potpunosti pouzdamo.

Bog će možda sakriti od nas svoje namere, ali Njegovi putevi uvek imaju određeni cilj.

13. novembar 2027.

VIDITE LI DIVOVE?

"A slugu svojega Haleva, u kojem bješe drugi duh i koji se sasvijem mene držao, njega ću odvesti u zemlju u koju je išao"
4. Mojsijeva 14,24

Dvanaestorica uhoda, koje je Mojsije poslao da istraže Hanan tokom 40 dana, vratili su se. Svi su, osim Isusa Navina i Haleva, izneli vrlo teške izveštaje: "Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima."

Ti slabići u veri videli su samo teškoće i mogući poraz. Da, zaista, divovi su bili ogromni, ali zar nije njihov Bog bio veći? Kako su tako brzo zaboravili događaje kad ih je Bog vodio kroz pustinju? Desetorica uhoda, koji su bili puni sumnji, umrli su u pustinji. A znamo da je Isus Navin odveo narod u Obećanu zemlju. A šta je bilo s Halevom? Bog ga je blagoslovio, odveo i njega u zemlju, jer je u njemu bio drugačiji duh, a sledio je Boga iskreno i pokorno.

Pomislite za trenutak na dva balona. Jedan je ispunjen ugljen-dioksidom i ne može da se uzdigne. Drugi je ispunjen helijumom i odmah se diže u vis. Isto je i s našim srcem. Ako je ono ispunjeno sumnjama i strahom, nećemo se uzdići u veri da preduzmemo ono što Bog od nas očekuje.

Potrebno nam je više osoba poput Haleva, koji su voljni da slede Gospoda Boga jer su ispunjeni Duhom Svetim. Jeste li vi poput Haleva, puni vere, ili ste među onim sumnjičavcima koji uvek vide divove i nevolje?

Vera, prava vera vidi ispunjenje obećanja, gleda samo na Boga i u Njega se pouzdaje.

20. novembar 2027.

SAPUN I SPASENJE

"A što me zovete: Gospode! Gospode!
a ne izvršujete što vam govorim?" Luka 6,46

U savremenom svetu smo svesni mnogih paradoksa. Dok nam se čini da vlada duhovno probuđenje, u isto su vreme u porastu zločini. To dvoje nikako ne ide ukorak.

Sumnjičavac je podrugljivo rekao: "Jevanđelje je izgubilo svoju silu. Dok se na hiljade ljudi obraća Hristu, ništa se ne događa što bi potvrdilo da su ti ljudi postali bolji." Nije, međutim, greška do Jevanđelja. Razlog tome je što mnogi prihvataju Jevanđelje, ali ga ne sprovode u život svojim delima i promenjenim životom. Nije dovoljno poznavati istinu Jevanđelja i govoriti: "Gospode, Gospode!" Naš život mora da se promeni.

Propovednik je šetao ulicom kad je susreo vlasnika fabrike sapuna. Dok su tako razgovarali, proizvođač sapuna reče: "Jevanđelje koje propovedate nije baš posebno dobro, jer još uvek ima mnogo zlih ljudi." Propovednik je u obližnjem parku primetio dete kako se igra s blatom. Dete je bilo zamazano po licu i rukama, od glave do pete u blatu. Propovednik reče prijatelju: "Vaš sapun nije baš osobito dobar, jer u svetu postoji još uvek mnogo prljavštine." Čovek mu odgovori: "Da, sapun pomaže samo onda kad ga čovek upotrebi." "Tako je!" reče propovednik, „i jevanđelje pomaže samo kad se upotrebi".

Da li je naša vera stvarna - ne tek obično priznanje vere, već potpuno pouzdanje u Isusa Hrista? Da li ste uspostavili odnos s Hristom koji će promeniti vaš život? Naše hrišćanstvo ne vredi mnogo ako ne promeni naš karakter.

27. novembar 2027.

DUHOVNA STABLA

"On je kao drvo usađeno kraj potoka,
koje rod svoj donosi u svoje vrijeme." Psalam 1,3

Pobožni muškarci i žene prikazuju se u Bibliji kao zdrava stabla, posađena uz vodene brzake, puni plodova i obilja zelenog lišća. Da bismo bili zaista plodni, poput zdravih stabala, moramo da učinimo sledeće:

Stojimo ispravno za Boga. Život koji otkriva Hristoliki karakter lepo izgleda, jer nije unakažen grehom ili ukorenjen licemerjem.

Budemo snažni. Oni temeljno ukorenjeni u Božju reč biće nepokolebljivi, niko ih neće moći uzdrmati u vreme nevolja i progonstva.

Stalno rastemo. Kako zdrava stabla svake godine dodaju po jedan prsten u svom rastu, tako bi i mi trebalo da stalno rastemo u Božjoj milosti.

Budemo na blagoslov drugima. Neka stabla daju hranu, druga hlad, a neka se, pak, koriste u drvnoj industriji. Tako bi i hrišćani

trebalo da pruže duhovnu hranu i utehu bližnjima, kao i da koriste svoje vreme i sposobnosti da izgrađuju druge ljude u Gospodu.

Budemo spremni da se presadimo kad to Bog smatra potrebnim. Hrišćani nisu ovde da stalno borave; čekaju da se presade u nebeski vrt gde im njihov plod neće nikad usahnuti ni lišće uvenuti.

Koliko je svako od nas dobro stablo? Ima li na njemu plodova, lepote, i raste li ono? Ili smo suho stablo, bez lišća i plodova? Neka nam Bog pomogne da zaista budemo kao zaleno stablo usađeno kraj potoka, kojemu lišće ne vene.

4. decembar 2027.

GLINENA POSUDA

"Nadanjem veselite se, u nevolji trpite,
u molitvi budite jednako." Rimljanima 12,12

Od prijatelja smo dobili vrlo dragocenu glinenu posudu. Na cedulji je pisalo: "Svaka je posuda unikat, jedina takve vrste, rukom izrađena, čime se preneo duh umetnika koji ju je obrađivao, pa se kroz završeno delo odražava posebnost i direktnost umetnikove mašte."

Kad je jednom glina obrađena umetnikovom rukom, ona se stavlja u peć da se posuda ispeče. Kad je ispečena, odlaže se u piljevinu i tu ostaje sve dok se postupak ne završi. Rezultat je jedinstveni proizvod, "jedini takve vrste", kako je pisalo na cedulji.

Tako je i s nama. Na sebi nosimo otisak Lončareve ruke. On je takođe progovorio kroz svoje delo "svojom posebnošću i direktnošću". Svako od nas je oblikovan na jedinstven način za jedinstveni zadatak: "Jer smo njegov posao, sazdani u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo." (Efescima 2,10).

Iako smo stvoreni za dobra dela, nismo još dovršeni. Moramo da iskusimo žar teškoća u peći u kojoj moramo da se 'ispečemo'. Patnje, umor duha, bolno telo, postupci su koje Bog koristi da bi u nama dovršio savršeno delo koje je počeo kad nas je stvorio.

Ne bojte se užarene peći u kojoj se nalazite. Budite strpljivi u nevolji i čekajte na konačan proizvod. "A trpljenje neka djelo dovršuje, da budete savršeni i cijeli bez ikake mane!" (Jakov 1,4)

"Onaj koji je počeo dobro delo medu vama dovršiće ga do dana Hrista Isusa." (Filibljanima 1:6).

11. decembar 2027.

PROLAZ

"Kao što si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet."
Jovan 17,18

"Ovo nije moj dom, ja samo kroz njega prolazim." Kako nam je Bog obećao Novu zemlju i Novo nebo, ispravno je što hrišćani kažu da samo prolaze kroz ovaj sadašnji svet na putu ka svom večnom boravištu.

Jedino zlo koje nas može snaći je osećaj da se osećamo najbolje na ovoj zemlji. Slično je ribi koja leži na peščanoj obali i poslednjim naporom hvata vazduh da preživi. Naime, riba nije stvorena da živi na suvom tlu, neće biti srećna sve dok je neko ne spusti u njeno okruženje, u vodu. Isto tako, s obzirom na to da nismo stvoreni za ovaj nesavršeni svet, nećemo biti srećni sve dok se ne nađemo u našem istinskom okruženju, na Nebu. Boravak na zemlji nije Nebo, pa ne očekujte u njemu sreću.

Mada ova zemlja nije naše konačno boravište, moramo s našim životom da učinimo nešto više, a ne samo da kroz njega prolazimo. Sveti Duh se spustio na vernike na Dan pedesetnice kako bi moćno delovao u vernicima i kroz njih, da na taj način utiče na svet u kom živimo. Isus se molio: "Kao što si Ti mene poslao u svijet, i ja njih poslah u svijet." Moramo služiti bližnjima, kao što je Isus činio. Poznavati Boga i služiti Mu ovde na zemlji je savršena priprema za odlazak u pravu domovinu.

Podignimo svoj pogled ka Nebu jer što više gledamo na Nebo, manje ćemo želeti stvari ovog sveta.

18. decembar 2027.

POZNAJEM GA

"Jer znam kome vjerovah." 2. Timotiju 1,12

Na samrtnoj postelji, čuveni naučnik Univerziteta Prinston, Džejms Aleksandar, zamolio je svoju ženu da mu pročita stih iz 2. Timotiju 1,12. Ona je pročitala spomenuti stih s greškom. Naime, rekla je sledeće: "Jer znam u koga vjerovah." Međutim, njen muž je umirućim

glasom ispravio, jer je dodala slovo „u“, koje ne stoji u izvornom tekstu. Hteo je da pojasni da ne samo što je posedovao tačno saznanje o ličnosti i delu Isusa Hrista, on je Njega lično poznavao na vrlo prisan način. Njegovu posredničku smrt je video kao vrata kroz koja će ući odmah nakon smrti, u prisutnost Onoga koji je došao iz ljubavi prema čovjeku, a koga je on dobro poznavao.

I među hrišćanima neki umiru s pobedničkim osmehom na licu, dok neki umiru očajno preplašeni. Vernici koji pokazuju najveće pouzdanje na smrtnoj postelji su oni koji su uspostavili najprisniji odnos s Isusom. Poput apostola Pavla, mogu pošteno reći: “Znam kome vjerovah!”

Prisnost sa Spasiteljem postižemo i razvijamo sve boljim poznavanjem Isusa kroz proučavanje Biblije, izražavanjem ljubavi prema Njemu u molitvi i pokornošću Njegovoj reči. I dok smo spremni da sledimo vođstvo Svetoga Duha, On će svedočiti našem duhu pa ćemo i mi moći da kažemo: “Znam kome vjerovah!”

25. decembar 2027.

VRATA PONIZNOSTI

“Zato i Bog njega povisi, i darova mu ime koje je veće od svakoga imena, da se u ime Isusovo pokloni svako koljeno.”
Filibljanima 2,9-10

U toku jednog veka je ulaz u vitlejemsku crkvu Isusovog rođenja bio dvaput smanjivan. Cilj poslednjeg smanjivanja bio je sprečavanje pljačkaša da u nju ulaze na konjima. Taj ulaz se sada naziva »Vrata poniznosti« jer posetioci moraju jako da se sagnu da bi ušli.

Što smo stariji to nam je teže da saginjemo kolena i svaki takav pokret je bolan i otežan. Neki se podvrgavaju posebnom hirurškom zahvatu na kolenima kako bi sebi omogućili kretanje i saginjanje. Da bi izbegli godine povećanih patnji zbog oštećenja kolenog zgloba, voljni su da pretrpe nekoliko bolnih sedmica nakon opsežne operacije.

Poput telesnih kolena i duhovna se kolena mogu s godinama takođe ukočiti i povrediti. Godine tvrdoglavog ponosa i sebičnosti čine nas nesavitljivima, a s vremenom nam postaje još teže i bolnije da se ponizimo. Zavedeni lažnim osećajima ličnog značaja kad nam

drugi laskaju, ne shvatamo da istinski značaj dolazi tek kad se predamo u službu Bogu i bližnjima (Efescima 5,21; 1. Petrova 5,5).

Dok se spremamo za Večeru Gospodnju, dobro je da se prisetimo Vrata poniznosti, jer nas ona podsećaju da su nam svima potrebna nova kolena, i to takva koja će se moći saginjati u poniznosti. Naime, poniznost je jedini način da uđemo u Božju prisutnost. Ima li boljeg načina da poštujemo i slavimo Onoga koji se toliko ponizio da bude sa nama?

Izdaje: Glavni odbor hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za Subotnu školu pri Glavnom odboru
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2026.
Za internu upotrebu